

ODWZOROWANIA WIELOWARTOŚCIOWE

MIECZYSLAW CICHON

1. POJĘCIE MULTIFUNKCJI. NATURALNE REALIZACJE

Tu wprowadzimy podstawowe pojęcia...

Przez odwzorowanie wielowartościowe (multifunkcję) rozumiemy dowolne odwzorowanie $P : T \rightarrow 2^X$, gdzie 2^X jest rodziną wszystkich podzbiorów X . Na ogół interesować nas będzie sytuacja, gdy ma ona wartości niepuste.

Dziedziną (istotną) multifunkcji nazywamy zbiór

$$T_P = \{t \in T : P(t) \neq \emptyset\}.$$

Wtedy $P : T_P \rightarrow N(X)$, gdzie $N(X)$ jest rodziną wszystkich niepustych podzbiorów X . W tym przypadku będziemy również pisać

$$P : T \rightsquigarrow X.$$

Multifunkcje będziemy oznaczać wielkimi literami F, G, P, \dots .

Odwzorowania są naturalne w wielu różnych sytuacjach:

- 1:** Miejsca zerowe wielomianów np. $P(x) = \{y : w(x, y) = 0\}$, gdzie $w(x, y)$ jest wielomianem dwóch zmiennych;
- 2:** Częste w teorii sterowania: $F(t) = f(t, Y)$, gdzie $f : T \times Y \rightarrow X$ jest daną funkcją;
- 3:** $G(t) = \{x : g(t, x) \leq 0\}$ dla danej funkcji $g : T \times X \rightarrow \mathbb{R}$;
- 4:** $\text{Log}(z) = \{w : \exp w = z\}$ określonej dla $z \in \mathbb{C} \setminus \{0\}$.
- 5:** Niech $a, b : T \rightarrow \mathbb{R}$ będą danymi funkcjami. Rozważamy przedziały

$$P(t) = [a(t), b(t)].$$

Wtedy $P : T \rightsquigarrow \mathbb{R}$ oraz dziedziną P jest zbiór $T_P = \{t : a(t) \leq b(t)\}$.

2. CIĄGI ZBIORÓW

2.1. Definicja oparta o teorię mnogości. .

Podstawowe informacje w języku polskim są w książkach K. Kuratowskiego "Wstęp do Teorii Mnogości i Topologii" str. 54 oraz K. Kuratowski, M. Mostowski "Teoria Mnogości" - strona 70 (dostęp w ICM : <http://matwbn.icm.edu.pl/ksiazki/mon/mon27/mon2702.pdf>).

Date: wersja BARDZO robocza 2016.

w dużej części oparte o [4], [5]

Bardzo dziękuję prof. A. Fryszkowskiemu za udostępnienie manuskryptu [4] - polecam jego książki!

2.2. Pojęcie granicy w przestrzeni topologicznej. Można tu wykorzystać poprzednie definicje, ale "poprawić" pewne (omawiane na wykładach) konrprzykłady (brak zieżności ciągu zbiorów jed-noelementowych będących wyrazami ciągów zbieżnych!!).

Definiujemy:

$$\begin{aligned}\widetilde{Ls}A_n &= \bigcap_{n=1}^{\infty} \overline{\bigcup_{k=n}^{\infty} A_k} \\ \widetilde{Li}A_n &= \overline{\bigcup_{n=1}^{\infty} \bigcap_{k=n}^{\infty} A_k}.\end{aligned}$$

Dla zainteresowanych: topologia Fella na rodzinie zbiorw. Jest generowana przez dwa rodzaje zbiorw. Dla $A \subset S$ zdefiniujemy

$$A^- = \{B \in 2^X : B \cap A \neq \emptyset\},$$

and

$$A^+ = \{B \in 2^X : B \subset A\}.$$

Dolna topologia Fella na 2^X jest generowana przez podbazę zbiorów otwartych postaci W^- , gdzie W jest zbiorem otwartym w X .

Górna topologia Fella na 2^X jest generowana przez podbazę zbiorów otwartych postaci C^+ , gdzie C ma zwarte dopeniecie w X .

Poza klasą przestrzeni lokalnie zwarych X nie jest to nawet przestrzeń Hausdorffa, ale w naszych rozważaniach rozpatrujemy na ogół lokalnie zwarte przestrzenie metryczne, wię nie jest to istotnym ograniczeniem.

Ta topologia wprowadzona na $cl(X)$ jest metryzowalna wtedy i tylko wtedy, gdy X jest lokalnie zwarta i spełnia drugi aksjomat przeliczalności [7, Theorem 5.1.5]). Oczywiście dla $X = \mathbb{R}$ nie mamy problemu i nie musi,y rozpatrywać ciągów uogólnionych ...

A teraz najważniejsze pojęcie

Definicja 1. Niech (A_n) będzie ciągiem domkniętych zbiorów w przestrzeni topologicznej X . Zbiór LiA_n nazywamy **granicą dolną w sensie Kuratowskiego** tego ciągu jeśli jest zbiorem wszystkich punktów $y \in X$, dla których ich dowolne otoczenia mają niepuste przekroje ze zbiorami A_n poza, co najwyżej, ich skończoną liczbą.

Odpowiednio: **granica górna Kuratowskiego** LsA_n to zbiór punktów $y \in X$, dla których ich dowolne otoczenia mają niepuste przekroje z nieskończoną liczbą zbiorów A_n .

Lemat 2. (cf. [19, Theorem 2.6]) W dowolnej przestrzeni topologicznej X topologie Fella i Kuratowskiego są porównywalne: $\tau_F \subset \tau_K$.

A w przypadku lokalnie zwartych X mamy więcej ([19, Theorem 1.1]):

Lemat 3. ([7, Theorem 5.2.10] or [18, Proposition 2.4]) Niech X będzie lokalnie zwarta. Ciąg domkniętych podzbiorów w X jest zbieżny w τ_F wtedy i tylko wtedy, gdy jest zbieżny w τ_K i obie granice są równe.

Co więcej:

Stwierdzenie 4. ([7, Proposition 5.2.5]) Niech (A_n) będzie ciągiem domkniętych podzbiorów lokalnie zwartej przestrzeni X . Następujące warunki są równoważne:

- [K1] $A \subset LiA_n$ i dla dowolnego zbioru zwartego $K \subset X$, mamy $Ls(K \cap A_n) \subset A$,
- [K2] A_n jest zbieżny w topologii Fella do A .

Dla zwartych przestrzeni S topologia Fella jest równoważna z topologią wyznaczoną przez metrykę Hausdorffa ([7, Corollary 5.1.11]).

Wybieranie podciągu zbieżnych (proszę porównać z wynikiem dla ciągów liczbowych!!):

Stwierdzenie 5. ([7, Theorem 5.2.12]) *Niech X będzie przestrzenią metryczną oraz A_n - ciągiem zbiorów w $cl(X)$. Wtedy (A_n) ma podciąg zbieżny w sensie Kuratowskiego.*

2.3. Granice ciągu zbiorów w przestrzeniach metrycznych i unormowanych. .

Inna (równoważna) definicja zbieżności w sensie Kuratowskiego może być podana w przestrzeniach metrycznych. Rozpocznijmy od sformułowania ogólnego:

Definicja 6. ([18, Definition 1.9]) *Niech (A_n) będzie ciągiem domkniętych zbiorów w przestrzeni metrycznej X . Zbiór LiA_n nazywamy granicą dolną w sensie Kuratowskiego tego ciągu jeśli jest zbiorem wszystkich punktów $y \in X$, dla których ich dowolne otoczenia mają niepuste przekroje ze zbiorami A_n poza, co najwyżej, ich skończoną liczbą.*

Odpowiednio: granica górna Kuratowskiego LsA_n to zbiór punktów $y \in X$, dla których ich dowolne otoczenia mają niepuste przekroje z nieskończoną liczbą zbiorów A_n .

Jeśli $LiA_n = LsA_n = A$ to piszemy $LimA_n = A$ i mówimy, że (A_n) jest zbieżny do A w sensie Kuratowskiego.

Ta zbieżność nie jest topologiczna w dowolnej przestrzeni (Twierdzenie Mrówki [18, Proposition 2.2]), ale na przestrzeniach lokalnie zwartych Hausdorffa już istnieje topologia powiązana z tą zbieżnością.

Mamy następujące charakteryzacje granic Kuratowskiego:

$$LsA_n = \{x \in X : \liminf_{n \rightarrow \infty} dist(x, A_n) = 0\},$$

$$LiA_n = \{x \in X : \lim_{n \rightarrow \infty} dist(x, A_n) = 0\}$$

oraz

$$LsA_n = \bigcap_{n=1}^{\infty} \overline{\bigcup_{k=n}^{\infty} A_k} \quad \text{and} \quad \overline{\bigcup_{n=1}^{\infty} \bigcap_{k=n}^{\infty} A_k} \subset LiA_n.$$

Dla porównania: zbieżność ciągów zbiorów w \mathbb{R} w topologii Fella daje nam:

Stwierdzenie 7. ([7, Corollary 5.1.7]) *Ciąg zbiorów domkniętych A_n w \mathbb{R} jest zbieżny do A w topologii Fella wtedy i tylko wtedy, gdy dla dowolnego zwrtego zbioru $K \subset \mathbb{R}$ mamy $\lim_{n \rightarrow \infty} e(K \cap A, A_n) = 0$ oraz $\lim_{n \rightarrow \infty} e(K \cap A_n, A) = 0$.*

Jest to charakteryzacja w terminach funkcji odstępów $e(\cdot, A)$, a nie funkcji $dist(\cdot, A)$! Te definicje są omawiane na wykładzie i ćwiczeniach, a zostaną wprowadzone w kolejnym podrozdziale.

3. CIĄGŁOŚĆ MULTIFUNKCJI

.....

Definicja 8. Odwzorowanie wielowartościowe $G : E \rightarrow 2^E$ o niepustych, domkniętych wartościach nazywamy *hemi-półciągłe z góry (uhc)* [słabo hemi-półciągłe z góry, ω - uhc] wtedy i tylko wtedy, gdy dla każdego $x^* \in E^*$ i każdego $\lambda \in \mathbb{R}$ zbiór $\{x \in E : \sigma(x^*, G(x)) < \lambda\}$ jest otwarty w E [w (E, ω)], gdzie $\sigma(x^*, G(\cdot))$ jest funkcją półciągłą z góry daną wzorem $\sigma(x^*, A) = \sup_{x \in A} x^*(x)$.

Definicja 9. Odwzorowanie wielowartościowe $G : E \rightarrow 2^E$ nazywamy *słabo ciągowo hemi-półciągłe z góry* (ω - seq uhc) wtedy i tylko wtedy, gdy dla każdego $x^* \in E^*$, funkcja $\sigma(x^*, G(\cdot)) : E \rightarrow \mathbb{R}$ jest ciągowo półciągła z góry w (E, ω) .

4. METRYKI NA RODZINACH ZBIORÓW

Czyli o odległościach zbiorów - nie tylko metryka Hausdorffa...

Metryka (Pompeiu-)Hausdorffa ([7]) (X, d) - przestrzeń metryczna)

Zdefiniujemy funkcję "dist" odległości punktu od zbioru:

$$\text{dist}(a, B) = \inf_{b \in B} d(a, b).$$

Dla zbiorów domkniętych $X, Y \subset X$ zdefiniujemy:

$$e(X, Y) = \sup_{x \in X} \text{dist}(x, Y) = \sup_{x \in X} \inf_{y \in Y} d(x, y) = \inf\{r > 0 : X \subset B(Y, r)\},$$

oraz

$$h(X, Y) = \max\{e(X, Y), e(Y, X)\}.$$

Przyjmijmy umownie, $e(\emptyset, Y) = 0$.

Wielkość $e(X, Y)$ nazywamy odstępem (excess) lub odległością niesymetryczną pomiędzy zbiorami X i Y . Funkcję $h : cl(X) \times cl(X) \rightarrow \mathbb{R}_+$ nazywamy odległością Hausdorffa zbiorów X i Y . Można pokazać, że na rodzinie zbiorów domkniętych jest to metryka.

Zbiory nieograniczone: metryka Hausdorffa może wynosić $+\infty$:

$$h([-n, n], \mathbb{R}) = +\infty$$

dla $n \geq 1$.

Pamiętajmy (przykład na zajęciach), że nawet metryki równoważne mogą generować nierównoważne metryki Hausdorffa, czyli ta metryka jest ona silnie zależna od ustalonej metryki na X !!

4.1. Własności metryki Hausdorffa.

- d - metric in X , $d(a, B) = \inf_{b \in B} d(a, b)$ - odległość "distance",
- $e_d(A, B) = \sup_{a \in A} d(a, B)$ - odstęp "excess",
- $h_d(A, B) = \max\{e(A, B), e(B, A)\}$ - metryka Hausdorffa,
- $B(a, r) = \{x \in X : d(x, a) < r\}$ - kula otwarta, $\mathcal{O}_r(A) = \{x \in X : d(x, A) < r\}$ - ε -otoczenie

OPISY RÓWNOWAŻNE:

$$1. \quad B(a, \varepsilon) = \mathcal{O}_\varepsilon \{a\} \quad \mathcal{O}_\varepsilon A = \bigcup_{a \in A} B(a, \varepsilon) \quad x \in \mathcal{O}_\varepsilon A \Leftrightarrow B(x, \varepsilon) \cap A \neq \emptyset$$

2. $e(A, B) = \inf\{r > 0 : A \subset \mathcal{O}_r B\} = \sup_{x \in X} (d(x, B) - d(x, A)) = \inf_{f: A \rightarrow B} \sup_{a \in A} d(a, f(a))$
3. $h(A, B) = \inf\{r > 0 : A \subset \mathcal{O}_r B, B \subset \mathcal{O}_r A\} = \sup_{x \in X} |d(x, A) - d(x, B)|$

WŁASNOŚCI ODSTĘPU ZBIORÓW e I METRYKI h

1. $e(A, B) = 0 \Leftrightarrow A \subset \bar{B}$ $h(A, B) = 0 \Leftrightarrow \bar{A} = \bar{B}$
2. $h(A, B) = h(B, A)$ $e(A, B) \neq e(B, A)$ (w całej ogólności)
3. $e(A, B) \leq e(A, C) + e(C, B)$ $h(A, B) \leq h(A, C) + h(C, B)$
4. $e(A, B) = e(A, \bar{B}) = e(\bar{A}, B) = e(\bar{A}, \bar{B})$ $h(A, B) = h(A, \bar{B}) = h(\bar{A}, B) = h(\bar{A}, \bar{B})$
5. $A \subset B \Rightarrow e(A, C) \leq e(B, C)$
6. $e(A \cup C, B \cup C) \leq e(A, B)$ $h(A \cup C, B \cup C) \leq h(A, B)$
7. $e(\bigcup_{i \in I} A_i, \bigcup_{i \in I} B_i) \leq \sup_{i \in I} e(A_i, B_i)$ $h(\bigcup_{i \in I} A_i, \bigcup_{i \in I} B_i) \leq \sup_{i \in I} h(A_i, B_i)$
8. $e(\bigcup_{i \in I} A_i, B) = \sup_{i \in I} e(A_i, B)$ $e(A, \bigcup_{i \in I} B_i) \leq \inf_{i \in I} e(A, B_i)$
9. $d(x, \bigcup_{i \in I} B_i) = \inf_{i \in I} d(x, B_i)$ $\inf_{a \in A, b \in B} d(a, b) \leq \min\{e(A, B), e(B, A)\} \leq h(A, B)$
10. $e(\lambda A, \lambda B) = |\lambda| \cdot e(A, B)$ $e(\lambda A, \mu A) \leq |\lambda - \mu| \cdot \|A\|$ (gdzie $\|A\| = \sup_{a \in A} \|a\|$)
11. $e(A + C, B + C) \leq e(A, B)$ $h(A + C, B + C) \leq h(A, B)$
12. $e[A, \lambda B + (1 - \lambda)C] \leq \lambda \cdot e(A, B) + (1 - \lambda) \cdot e(A, C) \quad \forall \lambda \in (0, 1)$
13. $h[A, \lambda A + (1 - \lambda)C] \leq h(A, C) \quad \forall \lambda \in (0, 1) \quad \forall_{A, C} - \text{zwarty}$
[w przestrzeniach unormowanych]
14. $e(\text{conv } A, \text{conv } B) = e(A, \text{conv } B) \leq e(A, B)$ $h(\text{conv } A, \text{conv } B) \leq h(A, B)$
15. $e_{d \wedge 1}(A, B) = e_d(A, B) \wedge 1$ $h_{d \wedge 1}(A, B) = h_d(A, B) \wedge 1$ (gdzie $d \wedge 1 = \min\{1, d\}$)

WŁASNOŚCI \mathcal{O}

1. $\bar{A} = \bigcap_{\varepsilon > 0} \mathcal{O}_\varepsilon(A)$ $\mathcal{O}_\varepsilon \bar{A} = \mathcal{O}_\varepsilon A$ $\overline{\mathcal{O}_{\varepsilon_1} A} \subset \mathcal{O}_{\varepsilon_2} A \quad \forall_{\varepsilon_1 < \varepsilon_2}$
2. $A \subset B \Rightarrow \mathcal{O}_\varepsilon A \subset \mathcal{O}_\varepsilon B$ $\mathcal{O}_\varepsilon A \cap B \subset \mathcal{O}_\varepsilon(A \cap B)$ $\mathcal{O}_\varepsilon A \cap B \neq \emptyset \Leftrightarrow A \cap \mathcal{O}_\varepsilon B \neq \emptyset$
3. $\mathcal{O}_\varepsilon \left(\bigcup_{i \in I} A_i \right) = \bigcup_{i \in I} \mathcal{O}_\varepsilon A_i$ $\mathcal{O}_\varepsilon (\mathcal{O}_\varepsilon A)^c \subset A^c$
4. $\mathcal{O}_{\varepsilon_1} [\mathcal{O}_{\varepsilon_2} A] \subset \mathcal{O}_{\varepsilon_1 + \varepsilon_2}(A)$ $\mathcal{O}_{\varepsilon_1} (\mathcal{O}_{\varepsilon_2} A) \neq \mathcal{O}_{\varepsilon_2} (\mathcal{O}_{\varepsilon_1} A)$ (w ogólności)
5. $\mathcal{O}_{\varepsilon_1} [\mathcal{O}_{\varepsilon_2} A] = \mathcal{O}_{\varepsilon_1 + \varepsilon_2}(A)$ [w przestrzeniach unormowanych]
6. $\mathcal{O}_{\varepsilon_1}(A) + \mathcal{O}_{\varepsilon_2}(B) \subset \mathcal{O}_{\varepsilon_1 + \varepsilon_2}(A + B)$ $\mathcal{O}_\varepsilon(A + B) = A + \mathcal{O}_\varepsilon B$ $\mathcal{O}_\varepsilon(-A) = -\mathcal{O}_\varepsilon A$
7. $\lambda \mathcal{O}_\varepsilon(A) \subset \mathcal{O}_{|\lambda| \cdot \varepsilon}(\lambda A) \quad \forall_{\lambda \neq 0}$ $\lambda \cdot \mathcal{O}_\varepsilon(A) \subset \mathcal{O}_\varepsilon(\lambda A) \quad \forall_{|\lambda| \leq 1}$
8. $\text{conv}(\mathcal{O}_\varepsilon A) \subset \mathcal{O}_\varepsilon(\text{conv } A)$ $\text{conv}(\mathcal{O}_\varepsilon \text{conv } A) = \mathcal{O}_\varepsilon \text{conv } A$

INNE WŁASNOŚCI:

1. $e(A, B) < \varepsilon \Rightarrow A \subset \mathcal{O}_\varepsilon B$ $A \subset \overline{\mathcal{O}_\varepsilon B} \Rightarrow e(A, B) \leq \varepsilon$
2. $h(\mathcal{O}_{\varepsilon_1} A_1, \mathcal{O}_{\varepsilon_2} A_2) \leq h(A_1, A_2) + \max(\varepsilon_1, \varepsilon_2)$ $h(A, \mathcal{O}_\varepsilon A) \leq \varepsilon$
3. $h(\mathcal{O}_{\varepsilon_1} A_1, \mathcal{O}_{\varepsilon_2} A_2) = h(A_1, A_2) + |\varepsilon_1 - \varepsilon_2|$ [w przestrzeniach unormowanych]
4. C - wypukły $\Rightarrow \mathcal{O}_\varepsilon C$ - wypukły [w przestrzeniach unormowanych]
5. $\varphi: X \rightarrow Y, h[\varphi(x_1), \varphi(x_2)] \leq L \cdot d(x_1, x_2)$ (i.e. φ - wielowartościowo Lipschitz'a)
 $\Rightarrow e[\varphi(A), \varphi(B)] \leq L \cdot e(A, B)$ $\varphi(\mathcal{O}_\varepsilon A) \subset \mathcal{O}_{L \cdot \varepsilon} \varphi(A)$
6. $K = \bigcap_{n=1}^{\infty} K_n$ — zstępujący ciąg zwartych zbiorów $\Rightarrow h(K_n, K) \xrightarrow{n \rightarrow \infty} 0$
7. $A_n \xrightarrow[n \rightarrow \infty]{h} A$, A_n - spójny, A - zwarty $\Rightarrow A$ - spójny
8. $\text{Li } A_n = \bigcap_{\varepsilon > 0} \bigcup_{m=1}^{\infty} \bigcap_{n=m}^{\infty} \mathcal{O}_\varepsilon A_n \subset \text{Ls } A_n = \bigcap_{m=1}^{\infty} \overline{\bigcup_{n=m}^{\infty} A_n}$

$$A_n \xrightarrow[n \rightarrow \infty]{h} A \Rightarrow \text{Li } A_n = A = \text{Ls } A_n$$

5. CIĄGŁŚCI MULTIFUNKCJI

Definicje oprzemy o znane przypadki dla FUNKCJI...

6. SELEKTORY

Selektorem(selekcją) multifunkcji $F : X \rightarrow 2^Y \setminus \{\emptyset\}$ nazywać będziemy każdą funkcję $f : X \rightarrow Y$ taką, że $f(x) \in F(x)$ dla każdego $x \in X$. Istnienie takiej funkcji wynika z aksjomatu wyboru.

Oczywiście może mieć ona różne dodatkowe własności, takie jak ciągłość czy mierzalność i zbadamy warunki wystarczające do istnienia (i liczby) takich selektorów.

6.1. Twierdzenie Michaela o ciągłych selektorach. W tym rozdziale omówimy twierdzenie o istnieniu ciągłego selektora dla multifunkcji *p.z.d.* z domkniętymi i wypukłymi wartościami oraz podstawowe jego konsekwencje.

Będziemy teraz zakładać, że T jest parazwartą przestrzenią topologiczną Hausdorff'a. Dla dowolnej rodziny $\{p_\alpha\}_{\alpha \in \Lambda}$ funkcji ciągłych z T w przestrzeń Banacha X multifunkcja $P : T \rightarrow cl(X)$ dana wzorem

$$P(t) = cl \{p_\alpha(t) : \alpha \in \Lambda\}$$

jest *półciągła z dołu*. Oczywiście każda funkcja p_α jest ciągłym selektorem P . Z drugiej strony istnieją ciągle multifunkcje, które nie mają ciągłych selektorów.

Przykład 10 (Aubin-Cellina). Niech $T \subset \mathbb{R}^2$ będzie domkniętą kulą jednostkową. Rozważmy odwzorowanie wielowartościowe $P : T \rightarrow cl(T)$ dane dla $t = (r \cos \varphi_t, r \sin \varphi_t)$ wzorem

$$P(t) = \{(\cos \varphi, \sin \varphi) : |\varphi + \varphi_t| \leq \pi(1-r)\}.$$

Wtedy P jest odwzorowaniem ciągłym, ale nie ma ono ciągłych selektorów.

Twierdzenie 11 (Michael). [5, 6] Niech T będzie przestrzenią parazwartą, a $X - p.$ Banacha. Załóżmy, że $P : T \rightarrow clco(X)$ jest multifunkcją *p.z.d.*. Wtedy P ma ciągły selektor.

Dowód: Dowód prowadzi się w trzech krokach. Szczegóły można znaleźć w [5, 6]. Tu tylko zarys dowodu, który warto znać, bo jest bardzo charakterystyczny i wszelki rozszerzenia tego twierdzenia (a istnieją takie) bazują na tej konstrukcji.

I. Dla dowolnego $\varepsilon > 0$, skonstruujemy tzw. ciągły ε - selektor, tzn. taką funkcję ciągłą $p : T \rightarrow X$, że

$$dist(p(t), P(t)) < \varepsilon.$$

Dowodzi się, że wówczas multifunkcja

$$R(t) = P(t) \cap B\{p(t), \varepsilon\} \neq \emptyset.$$

multifunkcja $R : T \rightarrow co(X)$ jest także *p.z.d.*

II. Teraz podane zostaną konstrukcje dwóch ciągów:

(i) funkcji ciągłych $p_n : T \rightarrow X$, $n = 1, 2, \dots$ i multifunkcji *p.z.d.*

$$P_n : T \rightarrow clco(X), \quad n = 0, 1, 2, \dots$$

mających, dla każdego $t \in T$, następujące własności:

$$a) \quad dist(p_{n+1}(t), P_n(t)) < \frac{1}{2^{n+1}}$$

(ii) multifunkcji

$$b) P_{n+1}(t) \subset P_n(t) \subset P(t).$$

III. Ostatecznie pokazuje się, że p_n zbiega niemal jednostajnie do p i stąd wynika, że p jest żądaną (ciągłym selektorem).

■

Oryginalne twierdzenie Michaela mówi znacznie więcej, niż przedstawione powyżej i ma następujące sformułowanie:

Twierdzenie 12. [6, 5] *Przestrzeń topologiczna Hausdorffa jest parazwarta wtedy i tylko wtedy, gdy każda ośrodkowa przestrzeń Banacha X posiada własność, że dowolna p.z.d. multifunkcja $P : T \rightarrow clcoX$ ma ciągły selektor.*

Poprzedni wynik daje również odpowiedź na pytanie, **ile ciągłych selektorów** posiada dana p.z.d. multifunkcja $P : T \rightarrow clco(X)$ i czy dla danego $t_0 \in T$ multifunkcja $P : T \rightarrow clco(X)$ ma ciągle selektory przyjmujące zadaną z góry wartość $x_0 \in P(t_0)$.

Stwierdzenie 13. *Załóżmy, że multifunkcja $P : T \rightarrow clco(X)$ jest p.z.d. i niech $T_0 \subset T$ będzie ustalonym podzbiorem domkniętym. Wówczas każdą ciągłą selektor $p : T_0 \rightarrow X$ odwzorowania $P|_{T_0} : T_0 \rightarrow clco(X)$ można przedłużyć do ciągłego selektora P na całym T . W szczególności, dla danych $t_0 \in T$ oraz $x_0 \in P(t_0)$, istnieje ciągły selektor p_{t_0, x_0} odwzorowania P taka, że*

$$p_{t_0, x_0}(t_0) = x_0.$$

Ciekawy wynik (nawiązemy do niego w przypadku mierzalnych selektorów) daje nam następujące twierdzenie:

Twierdzenie 14. *Niech $P : T \rightarrow clco(X)$ będzie daną multifunkcją. Wówczas P jest p.z.d. wtedy i tylko wtedy, gdy istnieją ciągłe funkcje $p_\alpha : T \rightarrow X$ takie, że dla każdego $t \in T$*

$$(1) \quad P(t) = cl \{p_\alpha(t) : \alpha \in \Lambda\}.$$

Jeżeli obie przestrzenie T i X są ośrodkowe to można zakładać, że reprezentacja (1) jest przeliczalna.

Twierdzenie Michaela ma zastosowania w wielu działach matematyki, w tym również w badaniu funkcji rzeczywistych. **(PROSZĘ ZROBIĆ RYSUNEK!!!!)**

Wniosek 15. *Rozważmy funkcje $a, b : T \rightarrow \mathbb{R}$ spełniające nierówność $a(t) \leq b(t)$ ($t \in T$) i takie, że a jest funkcją p.z.g., zaś b – funkcją p.z.d.. Załóżmy ponadto, że dla pewnego zbioru domkniętego $T_0 \subset T$ istnieje ciągła funkcja $c : T_0 \rightarrow \mathbb{R}$ spełniająca dla wszystkich $t \in T_0$ nierówności*

$$(2) \quad a(t) \leq p(t) \leq b(t).$$

Wtedy p daje się przedłużyć w sposób ciągły na całą przestrzeń T w taki sposób, by spełniona była nierówność (2). W szczególności, dla dowolnych $t_0 \in T$ i $x_0 \in [a(t_0), b(t_0)]$ istnieje ciągła funkcja p_{t_0, x_0} taka, że dla wszystkich $t \in T$ zachodzi (2) oraz

$$p_{t_0, x_0}(t_0) = x_0$$

Twierdzenie 14 ma również swój odpowiednik w analizie rzeczywistej **(PROSZĘ ZROBIĆ RYSUNEK!!!!)**. Zachodzi mianowicie

Twierdzenie 16. *Niech $a, b : T \rightarrow \mathbb{R}$ będą danymi odwzorowaniami. Wtedy:*

i. odwzorowanie a jest p.z.d. wtedy i tylko wtedy, gdy istnieją funkcje ciągłe $a_\alpha : T \rightarrow R$, $\alpha \in \Lambda$, takie, że dla każdego $t \in T$

$$(3) \quad a(t) = \sup_{\alpha \in \Lambda} a_\alpha(t).$$

Podobnie,

ii. odwzorowanie b jest p.z.g. wtedy i tylko wtedy, gdy posiada ono reprezentację

$$(4) \quad b(t) = \inf_{\alpha \in \Lambda} b_\alpha(t)$$

z ciągłymi $b_\alpha : T \rightarrow R$, $\alpha \in \Lambda$. Ponadto, dla ośrodkowej przestrzeni metrycznej (T, d) można zadać, żeby reprezentacje (3) i (4) były przeliczalne.

Należy stwierdzić, że w Twierdzeniu Michaela wszystkie założenia są istotne.

Stwierdzenie 17. *Niech $P : T \rightarrow clco(X)$ będzie multifunkcją p.z.d. i założmy, że mamy dane takie funkcje ciągłe $c : T \rightarrow X$ i $r : T \rightarrow \mathbb{R}^+$, że dla każdego $t \in T$ zbiór*

$$R(t) = P(t) \cap B(c(t), r(t)) \neq \emptyset.$$

Wtedy $R : T \rightarrow co(X)$ ma ciągły selektor.

7. MULTIFUNKCJE MIERZALNE

Niech T będzie danym zbiorem z σ – ciałem Σ mierzalnych podzbiorów T , zaś X oraz Y będą przestrzeniami topologicznymi.

Definicja 18. *Multifunkcja $P : T \rightsquigarrow X$ nazywa się Σ –mierzalna (lub krótko mierzalna), jeśli dla każdego zbioru otwartego $U \subset X$ zbiór $P_-(U) \in \Sigma$.*

Przykład 19. *Multifunkcja $P(t) = \{p(t)\}$ z $p : T \rightarrow X$ jest mierzalna wtedy i tylko wtedy, gdy p jest funkcją mierzalną.*

Inne przykłady będą podane poniżej. Przedstawimy również pewne charakteryzacje mierzalności multifunkcji i ich własności. Zaczniemy od

Stwierdzenie 20. *Następujące warunki są równoważne:*

- (i) $P : T \rightsquigarrow X$ jest mierzalna;
- (ii) dla każdego zbioru domkniętego $F \subset X$ zbiór

$$P^-(F) \in \Sigma.$$

W przypadku, gdy (X, d) jest ośrodkową przestrzenią metryczną to oba warunki są równoważne następującemu:

- (iii) dla każdej kuli otwartej $B(x, r)$ zbiór

$$P^-\{B(x, r)\} \in \Sigma.$$

Uwaga 21. *Zauważmy, że, multifunkcja $P : T \rightsquigarrow X$ jest mierzalna wtedy i tylko wtedy, gdy $\bar{P} : T \rightarrow cl(X)$, dana przez $\bar{P}(t) = clP(t)$, jest mierzalna.*

W przestrzeniach metrycznych (X, d) pojęcie mierzalności odwzorowań wielowartościowych można wyrazić w terminach metryki d . Mamy mianowicie:

Stwierdzenie 22. *Multifunkcja $P : T \rightsquigarrow X$ jest Σ – mierzalna wtedy i tylko wtedy, gdy spełnia następujący warunek:*

odwzorowanie $t \rightarrow dist(x, P(t))$ jest Σ – mierzalne dla dowolnych $x \in X$.

Uwaga 23. *Zauważmy, że dla każdego $t \in T$ odwzorowanie $x \rightarrow \text{dist}(x, P(t))$ jest ciągłe. W sytuacji, gdy $\Sigma = \mathcal{L}$ wystarczy to formułować następująco:*

odwzorowanie $x \rightarrow \text{dist}(x, P(t))$ jest ciągłe dla p.w. $t \in T$.

Mierzalne multifunkcje posiadają **bogatszą strukturę** niż odwzorowania punktowe. Główne ich własności prezentujemy poniżej.

Stwierdzenie 24. *Niech $r : T \rightarrow R$, $p_n : T \rightarrow X$ i $P_n : T \rightsquigarrow X$ będą danymi odwzorowaniami mierzalnymi ($n = 0, 1, 2, \dots$), zaś $\omega : X \rightarrow Y$ funkcją ciągłą. Wtedy odwzorowania*

$$P(t) = \bigcap_{n=0}^{\infty} P_n(t),$$

$$Q(t) = \bigcup_{n=0}^{\infty} P_n(t),$$

$$C(t) = \text{cl} \{p_n(t) : n = 0, 1, 2, \dots\},$$

i

$$\omega(P)(t) = \omega\{P(t)\}$$

są również mierzalne.

Przykład 25. *Multifunkcja $I(t) = [a(t), b(t)]$ jest mierzalna wtedy i tylko wtedy, gdy odwzorowania $a = a(\cdot)$ i $b = b(\cdot)$ są mierzalne.*

8. MIERZALNE SELEKTORY

Przypomnijmy, że selektorem multifunkcji $P : T \rightsquigarrow X$ nazywamy każde odwzorowanie $p : T \rightarrow X$, że

$$p(t) \in P(t) \text{ dla każdego } t \in T.$$

Jeżeli p jest mierzalna (ciągła) to wtedy mówimy o mierzalnej (ciągłym) selektorze odwzorowania P .

W przypadku zwartej przestrzeni Hausdorffa T z σ -ciałem \mathcal{L} zbiorów mierzalnych w sensie Lebesgue'a danym przez miarę Radona μ , przez mierzalną selektor rozumiemy również odwzorowanie mierzalne $p : T \rightarrow X$ takie, że

$$p(t) \in P(t) \text{ dla prawie wszystkich (p.w.) } t \in T.$$

W teorii mierzalnych selektorów podstawowy wynik należy do Kuratowskiego i Rylla-Nardzewskiego. My formułujemy go następująco:

Twierdzenie 26. [Kuratowski & Ryll-Nardzewski] *Załóżmy, że $P : T \rightarrow \text{cl}(X)$ jest multifunkcją mierzalną przyjmującą wartości w przestrzeni polskiej X . Wtedy P posiada mierzalną selektor .*

Dowód: Prezentowany poniżej dowód składa się, podobnie jak w przypadku twierdzenia Michaela, z trzech etapów. Etapy II i III są prawie identyczne, a etap I bazuje na podobnej idei, ale używa się innych argumentów. Przede wszystkim zauważmy, że można przechodząc do metryki równoważnej zakładać, iż średnica

$$\delta(X) = \sup \{\text{dist}(x, y) : x, y \in X\} \leq 1.$$

Wtedy etapy konstrukcji są następujące:

bf Etap 1. dla danego $\varepsilon > 0$ skonstruujemy mierzalną funkcję $p : T \rightarrow X$ taką, że

- (a) $R(t) = P(t) \cap B\{p(t), \varepsilon\} \neq \emptyset$ oraz
 (b) multifunkcja R jest mierzalna;

Etap 2. Pokazujemy istnienie dwóch ciągów: odwzorowań mierzalnych $p_n : T \rightarrow X$ i $P_n : T \rightarrow cl(X)$ mających dla każdego $t \in T$ i $n = 1, 2, \dots$ następujące własności:

- (c) $dist(p_n(t), P_n(t)) \leq \frac{1}{2^n}$; i
 (d) $P_{n+1}(t) \subset P_n(t) \subset P(t)$.

Etap 3. Wykazujemy, że $p_n \rightarrow p$ i stąd p okazuje się szukanym selektorem.

■

Twierdzenie Kuratowskiego i Rylla-Nardzewskiego 26 zostało opublikowane w 1965 roku. Niedługo potem ukazała się praca Ch. Castainga, która jest uzupełnieniem twierdzenia. U jej podstaw leży poprzednio zrobiona obserwacja, że dla ciągu funkcji mierzalnych $p_n : T \rightarrow X$, $n = 1, 2, \dots$ multifunkcja

$$(5) \quad P(t) = cl\{p_n(t) : n = 1, 2, \dots\}$$

jest mierzalna.

Definicja 27. Każdą rodzinę funkcji mierzalnych $p_n : T \rightarrow X$, $n = 1, 2, \dots$ spełniających (5) nazywamy się reprezentacją Castainga multifunkcji $P : T \rightarrow cl(X)$.

Sytuacja powyższa może być w pewnym sensie odwrócona. Mamy mianowicie następującą charakteryzację multifunkcji mierzalnych przy pomocy mierzalnych selektorów:

Twierdzenie 28. [Castaing] Multifunkcja $P : T \rightarrow cl(X)$ jest mierzalna wtedy i tylko wtedy, gdy posiada ona reprezentację Castainga przy użyciu przeliczalnej rodziny mierzalnych selektorów

$$p_n : T \rightarrow X, \quad n = 1, 2, \dots$$

Wniosek 29. Niech $P : T \rightarrow cl(X)$ będzie mierzalnym odwzorowaniem wielowartościowym. Wtedy dla każdego $\varepsilon > 0$ istnieje taki zbiór zwarty $T_\varepsilon \subset T$, że $\mu(T \setminus T_\varepsilon) \leq \varepsilon$ oraz P obcięta do T_ε jest ciągła.

W zastosowaniach wykorzystywane będą wyniki dotyczące istnienia takich selektorów dla multifunkcji dwóch zmiennych (właściwie: złożen z funkcjami):

Lemat 30. Niech $v \in C(I, E)$ i odwzorowanie $F : I \times E \rightarrow 2^E$ spełnia założenia:

- (i) dla każdego $z \in E$ odwzorowanie $t \mapsto F(t, z)$ ma mierzalny selektor,
 (ii) dla każdego $t \in I$ odwzorowanie $z \mapsto F(t, z)$ jest ω -seq uhc,
 (iii) odwzorowanie f ma niepuste, domknięte i wypukłe wartości,
 (iv) istnieje funkcja $a \in L^1(I, R)$, że dla prawie wszystkich $t \in I$ i $z \in E$, $\|F(t, z)\| \leq a(t)$.

Wówczas odwzorowanie $t \mapsto F(t, v(t))$ ma mierzalny (całkowalny) selektor u_0 , $u_0(t) \in F(t, v(t))$ dla prawie wszystkich $t \in I$.

9. CAŁKI WIELOWARTOŚCIOWE

9.1. **Wielowartościowa całka Riemanna [Dinghas, 1957].** Konstrukcja oparta o sumy Riemanna: sumy algebraiczne Minkowskiego zbiorów oraz metryka Hausdorff

9.2. **Całka Aumanna [Aumann]**. Wykorzystanie selektorów multifunkcji F :

$$(A) \int_I F(s) ds = \left\{ \int_I f(s) ds : f - \text{mierzalny selektor } D \right\}$$

9.3. **Całka Debreu [Debreu]**. Twierdzenia Rådströma i Hörmandera

R - (A - niepusty, zwarty i wypukły podzbiór przestrzeni unormowanej X (i - izometria X ze stożkiem wypukłym Y w przestrzeni unormowanej Z - rodzina zbiorów rozpatrywana z metryką Hausdorffa)

H - (A - niepusty, domknięty, ograniczony, wypukły podzbiór lokalnie wypukłej X (i - włożenie X w Y) oraz

$$i(A) = \sigma(\cdot, A)$$

10. PUNKTY STAŁE ODWZOROWAŃ Z WYPUKŁYMI WARTOŚCIAMI

10.1. **Przypadek odwzorowań punktowych.** Teoria punktów stałych dla funkcji $p : X \rightarrow X$ może być przeniesiona na odwzorowania wielowartościowe $P : X \rightsquigarrow X$. Powiemy, że $x \in X$ jest punktem stałym P jeżeli

$$x \in P(x).$$

Taka teoria jest używana w wielu dziedzinach matematyki, głównie w analizie nieliniowej, inkluzjach różniczkowych i teorii sterowania. Istnieje mnóstwo wyników dotyczących tego tematu i nie jest naszym celem dać kompendium tej wiedzy. Podamy tylko najważniejsze i najczęściej wykorzystywane. Będziemy zakładać, że zbiory $P(x)$ są wypukłe. Należy stwierdzić, że w teorii punktu stałego dla multifunkcji kluczową rolę odgrywają selektory. Użycie ich pozwala bowiem zredukować problem do przypadku jednopunktowego. Spośród wszystkich twierdzeń o punktach stałych przypomnijmy następujące:

Twierdzenie 31 (Schauder). *Niech K będzie zwartym i wypukłym podzbiorem przestrzeni Banacha X . Wtedy każde odwzorowanie ciągłe $f : K \rightarrow K$ posiada punkt stały.*

Należy podkreślić, że oba założenia wypukłości i zwartości są istotne. Istnieją uogólnienia na dowolne zbiory $K \in clco(X)$, ale wymagają one założeń zwartości funkcji f . Przypomnijmy, że $f : X \rightarrow X$ jest odwzorowaniem zwartym, jeżeli jest ciągłe i zbiór $f(X)$ jest warunkowo zwarty (totalnie ograniczony).

Twierdzenie 32. *Niech K będzie domkniętym wypukłym podzbiorem przestrzeni Banacha X . Wtedy każde odwzorowanie zwarte $f : K \rightarrow K$ posiada punkt stały.*

Drugim niezbędnym twierdzeniem dla funkcji jest twierdzenie Banacha (o kontrakcji) - por. podręczniki z analizy matematycznej!!!

10.2. **Przypadek wielowartościowy.** Twierdzenia o punktach stałych mają swoje odpowiedniki dla odwzorowań półciągłych z dołu i z góry. Dla półciągłych z dołu jest to łatwe zastosowanie ciągłych selektorów.

Twierdzenie 33 (M). *Niech Z będzie zwartym i wypukłym podzbiorem przestrzeni Banacha X . Wtedy każde p.z.d. odwzorowanie $P : Z \rightarrow clco(Z)$ posiada punkt stały.*

Twierdzenie 34. *Niech Z będzie domkniętym wypukłym podzbiorem przestrzeni Banacha X . Wtedy każde p.z.d. odwzorowanie $P : Z \rightarrow clco(Z)$ takie, że $P(Z)$ jest warunkowo zwarty posiada punkt stały.*

Metoda ciągłych selektorów może być również użyta dla odwzorowań półciągłych z góry, choć nie da się tego zrobić bezpośrednio. Półciągłość z góry nie gwarantuje bowiem istnienia ciągłych selektorów (odpowiednik twierdzenia Schaudera!):

Twierdzenie 35. [Ky Fan] *Niech Z będzie zwartym i wypukłym podzbiorem przestrzeni Banacha X . Wtedy każde półciągłe z góry odwzorowanie $P : Z \rightarrow clco(Z)$ posiada punkt stały.*

Odpowiednikiem twierdzenia Banacha o kontrakcji dla multifunkcji jest **twierdzenie Covitz-Nadlera**:

Twierdzenie 36. *Niech (X, d) będzie przestrzenią metryczną zupełną. Jeżeli $N : X \rightarrow cl(X)$ jest kontrakcją ze względu na metrykę Hausdorffa tj istnieje stała $k < 1$ taka, że dla dowolnych $x, y \in X$*

$$h(N(x), N(y)) \leq k \cdot d(x, y),$$

to N posiada punkt stały.

11. INKLUZJE RÓŻNICZKOWE

Funkcję $x : I \rightarrow X$ będziemy nazywać absolutnie ciągłą (mild function), jeśli istnieje funkcja $u \in L^1(T, X)$ taka, że dla każdego $t \in I$ mamy

$$x(t) = a + \int_0^t u(s) ds.$$

Funkcję u będziemy oznaczać przez x' i nazywać pochodną. Musimy jednak być świadomi, że w dowolnych przestrzeniach Banacha klasyczna definicja absolutnej ciągłości nie gwarantuje istnienia pochodnej. Dzieje się tak tylko w przestrzeniach Banacha posiadających własność Radona-Nikodyma, w szczególności w R^l .

Inkluzją różniczkową nazywamy relację

$$x' \in F(t, x),$$

gdzie $F : I \times X \rightarrow N(X)$ jest danym odwzorowaniem wielowartościowym. Jeśli żądamy, by $x(0) = \zeta$ to mówimy o zagadnieniu Cauchy'ego

$$(6) \quad \begin{aligned} x' &\in F(t, x), \\ x(0) &= \zeta. \end{aligned}$$

Rozwiązaniem zagadnienia Cauchy'ego (6) nazywamy funkcję absolutnie ciągłą $x : I \rightarrow X$ taką, że

$$x'(t) \in F(t, x(t)) \quad p.w. \quad w \quad I$$

oraz

$$x(0) = \zeta.$$

Łącznie z (6) rozważamy tzw. "zrelaksowane" inkluzje różniczkowe

$$(7) \quad \begin{aligned} x' &\in clcoF(t, x), \\ x(0) &= \zeta. \end{aligned}$$

Ogólnie: mamy 3 główne metody rozwiązywania zagadnień dla inkluzji różniczkowych:

1. Zastosowanie teorii wielowartościowych punktów stałych.
2. Sprowadzenie do równań różniczkowych poprzez twierdzenia selekcyjne.

3. Zastosowanie twierdzenia Baire'a o kategoriach.

11.1. **Zastosowanie teorii wielowartościowych punktów stałych.** Zauważmy, że x jest rozwiązaniem problemu (6) wtedy, gdy $u = x'$ jest punktem stałym odwzorowania wielowartościowego

$$K : L^1(T, X) \mapsto dcl(T, X)$$

danego wzorem

$$K(u) = \{w \in L^1(T, X) : w(t) \in F(t, u(t)) \text{ p.w. } w \text{ } I\}.$$

Badanie zatem własności rozwiązań danej inkluzji sprowadza się do badania zbioru punktów stałych $Fix(K)$.

Inkluzje z prawą stroną półciągłą z góry

Rozpatrzmy teraz zagadnienie

$$(8) \quad x'(t) \in F(t, x(t)), \quad x(0) = \zeta.$$

O prawej stronie $F : I \times R^l \rightarrow clco(R^l)$ będziemy zakładać, że

(G1) dla każdego $x \in R^l$ multifunkcja $t \rightarrow F(t, x)$ jest mierzalna;

(G2) dla każdego $t \in I$ multifunkcja $x \rightarrow F(t, x)$ jest p.z.g.;

(G3) istnieje funkcja $p \in L^1(I)$ taka, że dla każdego $x \in R^l$ mamy

$$\sup\{|z| : z \in F(t, x)\} \leq p(t) \text{ p.w. } w \text{ } I.$$

Twierdzenie 37. *Załóżmy, że $F : I \times R^l \rightarrow clco(R^l)$ spełnia warunki (G1), (G2) i (G3). Wtedy dla każdego $\zeta \in R^l$ zagadnienie (11) ma rozwiązanie.*

Proof. Idea dowodu: niech

$$(9) \quad S = \left\{ s \in AC(I, R^l) : \begin{array}{l} |s'(t)| \leq p(t) \text{ p.w. } w \text{ } I \\ \text{oraz } s(0) = \zeta \end{array} \right\}.$$

Zbiór $S \subset C(I, R^l)$ jest zwarty i wypukły. Określmy multifunkcję

$$K : S \rightarrow clco(L^1(I, R^l))$$

wzorem

$$(10) \quad K(s) = \left\{ u \in AC(I, R^l) : \begin{array}{l} u'(t) \in F(t, s(t)) \\ \text{p.w. } w \text{ } I \text{ oraz } u(0) = \zeta \end{array} \right\}.$$

Sprawdzamy założenia Kakutaniego (Ky Fana) o punkcie stałym i otrzymać punkt stały $s \in K(s)$. Łatwo sprawdzić, że s jest rozwiązaniem zagadnienia Cauchy'ego (11). \square

Można udowodnić, że zagadnienie (11) ma rozwiązanie, jeśli o $F : I \times R^l \rightarrow clco(R^l)$ zakładać, że spełnia warunki (G1), (G2) oraz

(G3)' istnieją funkcje $p \in L^1(I)$ i $q \in L^\infty(I)$ takie, że dla każdego $x \in R^l$ mamy

$$\sup\{|z| : z \in F(t, x)\} \leq p(t) + q(t)|x| \text{ p.w. } w \text{ } I.$$

Inkluzje z prawą stroną półciągłą z dołu

Zajmiemy się teraz zagadnieniem

$$(11) \quad x'(t) \in F(t, x(t)), \quad x(0) = \zeta,$$

gdzie prawa strona spełnia warunki:

- (D1) $F : I \times R^l \rightarrow clco(R^l)$ jest multifunkcją łącznie mierzalną;
 (D2) dla każdego $t \in I$ multifunkcja $x \rightarrow F(t, x)$ jest p.z.g.;
 (D3) istnieje funkcja $p \in L^1(I)$ taka, że dla każdego $x \in R^l$ mamy

$$\sup \{|z| : z \in F(t, x)\} \leq p(t) \quad p.w. \quad w \quad I.$$

Twierdzenie 38. *Załóżmy, że $F : I \times R^l \rightarrow clco(R^l)$ spełnia warunki (D1), (D2) i (D3). Wtedy dla każdego $\zeta \in R^l$ zagadnienie (11) ma rozwiązanie.*

Proof. Podobna idea:

$$S = \left\{ s \in AC(I, R^l) : \begin{array}{l} |s'(t)| \leq p(t) \quad p.w. \quad w \quad I \\ \text{oraz} \quad s(0) = \zeta. \end{array} \right\}.$$

i

$$K(s) = \left\{ u \in AC(I, R^l) : \begin{array}{l} u'(t) \in F(t, s(t)) \quad p.w. \quad w \quad I \\ \text{oraz} \quad u(0) = \zeta. \end{array} \right\}$$

$S \subset C(I, R^l)$ jest zbiorem zwartym i wypukłym, dla każdego $s \in S$ zbiory $K(s)$ są domknięte i wypukłe oraz $K(s) \subset S$, a $K : S \rightarrow clcoS$ jest półciągła z dołu.

Ustalmy $s_0 \in S$, $s_n \rightarrow s_0$, $u_0 \in K(s_0)$. Dowiedzimy, że istnieją $u_n \in K(s_n)$ takie, że $u_n \rightarrow u_0$. Niech v_n będą takimi funkcjami mierzalnymi, że dla każdego $t \in T$

$$v_n(t) \in F(t, s_n(t))$$

oraz

$$|v_n(t) - u_0'(t)| = d(u_0'(t), F(t, s_n(t))).$$

Z uwagi na (D3) mamy $|v_n(t)| \leq p(t)$ p.w. w I oraz z (D2) oraz

$$\begin{aligned} & \limsup |v_n(t) - u_0'(t)| \\ &= \limsup d(u_0'(t), F(t, s_n(t))) \\ &\leq d(u_0'(t), F(t, s_0(t))) = 0 \quad p.w. \quad w \quad I. \end{aligned}$$

Z twierdzenia Lebesgue'a mamy zatem

$$v_n \rightarrow u_0' \quad w \quad L^1(I, R^l).$$

Łatwo sprawdzić, że naturalnym kandydatami są w tej sytuacji funkcje $u_n \in K(s_n)$ takie, że

$$\begin{aligned} u_n' &= v_n, \\ u_n(0) &= \zeta \end{aligned}$$

i że rzeczywiście ciąg $\{u_n\}$ spełnia żądany warunek. Zatem odwzorowanie $K : S \rightarrow clcoS$ posiada punkt stały s i jest on rozwiązaniem zagadnienia Cauchy'ego (11). \square

11.2. Lemat Filippowa i zbiory rozwiązań. Będziemy teraz rozważali inkluzje różniczkowe

$$(12) \quad \begin{cases} x' \in F(t, x) \\ x(0) = \zeta \end{cases}.$$

O multifunkcji $F : I \times X \rightarrow cl(X)$ będziemy zakładać, że ma ona następujące własności:

- i. F jest $\mathcal{L} \otimes \mathcal{B}(X)$ – mierzalna po (t, x) ;
 ii. istnieje funkcja $l \in L^1(I, R^+)$ taka, że dla każdych $x_1, x_2 \in X$ zachodzi nierówność

$$d_H(F(t, x_1), F(t, x_2)) \leq l(t) |x_1 - x_2| \quad p.w. \quad w \quad I;$$

iii. dla każdego $(\zeta, z) \in L^1(I, X)$ istnieje $\beta = \beta_{\zeta, z} \in L^1(I, R)$ taka, że

$$d_H(z(t), F(t, \mathcal{I}(\zeta, z)(t))) \leq \beta(t) \quad p.w. \quad w \quad I.$$

Naszym celem jest zbadanie własności zbioru rozwiązań \mathcal{R} zagadnienia (12).

Dla sformułowania Lematu Filippova oznaczmy

$$m(t) = \int_0^t l(\tau) d\tau.$$

Twierdzenie 39 (Filippov Lemma). *Załóżmy, że $F : I \times X \rightarrow cl(X)$ spełnia warunki i. – ii i iii₀. oraz rozważmy funkcje $z \in AC(I, X)$ i $\beta \in L^1(I, R)$ spełniające nierówność*

$$d_H(z'(t), F(t, z(t))) \leq \beta(t) \quad p.w. \quad w \quad I.$$

Wtedy dla każdego $\zeta \in X$ i $\varepsilon \in R^+$ istnieje $u \in L^1(I, X)$ taka, że funkcja

$$v = \mathcal{I}(\zeta, u) = \zeta + \int_0^t u(\tau) d\tau$$

jest rozwiązaniem (12) spełniającym warunki:

a)

$$\begin{aligned} & |z'(t) - v'(t)| \leq \\ & \leq \varepsilon + l(t) \exp\{m(t)\} + l(t) |z(0) - \zeta| + \\ & + l(t) \int_0^t \beta(\tau) \exp\{m(t) - m(\tau)\} d\tau + \beta(t) \quad p.w. \quad w \quad I; \end{aligned}$$

oraz

b)

$$\begin{aligned} & |z(t) - v(t) - (z(0) - \zeta)| \leq \\ & \leq \{\varepsilon + |z(0) - \zeta|\} \exp\{m(t)\} + \\ & + \int_0^t \beta(\tau) \exp\{m(t) - m(\tau)\} d\tau. \end{aligned}$$

Udowodnimy teraz klasyczne twierdzenie Filippova-Ważewskiego, że zbiór \mathcal{R}_F rozwiązań zagadnienia Cauchy'ego (12)

$$\begin{cases} u' \in F(t, u), \\ u(0) = \zeta \end{cases}$$

jest gęsty w zbiorze $\overline{\mathcal{R}} = cl\mathcal{R} = \mathcal{R}_{clc}$ rozwiązań "zrelaksowanego (uwypuklonego)" zagadnienia

$$(13) \quad \begin{cases} u' \in clcoF(t, u) \\ u(0) = \zeta \end{cases}.$$

Będziemy zakładać, że $F : I \times R^k \rightarrow cl(R^k)$ spełnia warunki i., ii i iii₀, a ponadto

iv. istnieje $p \in L^1(I, R)$ taka, że dla każdego $s \in S$

$$\sup\{|u| : u \in F(t, x)\} \leq p(t) \quad a.e. \quad w \quad I.$$

Oznaczmy przez $\overline{\mathcal{R}}$ zbiór rozwiązań dla (13). Wtedy

Twierdzenie 40 (Filippov-Ważewski). *Załóżmy, że $F : I \times X \rightarrow cl(X)$ spełnia warunki i., ii, iii₀ i iv. i niech $\zeta \in X$. Wtedy dla każdego $\bar{r} \in \bar{\mathcal{R}}$ i dowolnego $\varepsilon > 0$ istnieje rozwiązanie $r \in \mathcal{R}$ spełniające oszacowanie*

$$\|\bar{r} - r\|_C \leq \varepsilon M.$$

11.3. Sprowadzenie do równań różniczkowych - poprzez twierdzenia selekcyjne. Najbardziej banalne zastosowania dotyczą wykorzystania twierdzenia Michaela i twierdzenia Peano.

Znacznie ciekawsze są prace Bressana bazujące na konstrukcji selektorów kierunkowo ciągłych (rozwiązania Carathéodory'ego): najkrócej mówiąc można pominąć założenie wypukłości wartości F !!

Tym razem odeślę do pracy magisterskiej o selektorach kierunkowo ciągłych (po polsku!!): K. Leśniak (UMK Toruń) - plik PostScript:

<http://www-users.mat.umk.pl/much/WORKS/ABressan.ps> (Rozdział 4)

.....

11.4. Zastosowanie twierdzenia Baire'a o kategoriach. Cellina: porównanie zbiorów rozwiązań dla S_2 :

$$x'(t) \in \{-1, 1\}, \quad x(0) = 0$$

oraz S_1

$$x'(t) \in [-1, 1], \quad x(0) = 0.$$

(tj. S_2 jest zbiorem rezidualnym w S_1).

Rozpatrujemy:

$$(14) \quad \begin{cases} x' \in F(t, x) \\ x(0) = \zeta \end{cases}.$$

oraz

$$(15) \quad \begin{cases} x' \in \partial F(t, x) \\ x(0) = \zeta \end{cases}.$$

Mamy:

Twierdzenie 41. *Zakładamy, że $F : I \times K(x_0, r) \rightarrow cc(\mathbb{R}^k)$ jest ciągła w sensie Hausdorffa ograniczona przez $M < r$ oraz, że wartości $F(t, x)$ mają niepuste wnętrza: $\text{int}F(t, x) \neq \emptyset$.*

Wtedy zagadnienia (14) i (15) mają niepuste zbiory rozwiązań oraz zbiór S_2 dla (15) jest rezidualnym podzbiorem dla S_1 (czyli (14)).

12. SYMBOLE

(X, d) – przestrzeń metryczna;

$(X, \|\cdot\|)$ – przestrzeń unormowana;

\mathbb{R} – zbiór liczb rzeczywistych;

\mathbb{C} – zbiór liczb zespolonych;

\mathbb{R}^n – przestrzeń euklidesowa;

$I = [0, 1]$ – odcinek w \mathbb{R} ;

clA – domknięcie zbioru A ;

$\text{Int}A$ – wnętrze zbioru A ;

coA – uwypuklenie (obwiednia wypukła) zbioru A ;

$clcoA$ – domknięte wypuklenie (domknięta obwódca wypukła) zbioru A ;
 $N(X)$ – rodzina niepustych podzbiorów zbioru X ;
 $cl(X)$ – rodzina domkniętych niepustych podzbiorów zbioru X ;
 $b(X)$ – rodzina ograniczonych niepustych podzbiorów przestrzeni metrycznej (X, d) ;
 $bcl(X)$ – rodzina domkniętych i ograniczonych podzbiorów przestrzeni metrycznej (X, d) ;
 $c(X)$ – rodzina zwartych niepustych podzbiorów przestrzeni metrycznej (X, d) ;
 $co(X)$ – rodzina wypukłych niepustych podzbiorów przestrzeni unormowanej $(X, \|\cdot\|)$;
 $clco(X)$ – rodzina wypukłych i domkniętych podzbiorów przestrzeni unormowanej $(X, \|\cdot\|)$;
 $cc(X)$ – rodzina wypukłych i zwartych podzbiorów przestrzeni unormowanej $(X, \|\cdot\|)$;
 $B(x, r)$ – kula otwarta w przestrzeni metrycznej (X, d) o środku x i promieniu r ;
 $\bar{B}(x, r)$ – kula domknięta w przestrzeni metrycznej (X, d) o środku x i promieniu r ;
 $dist(x, A) = \inf \{dist(x, a) : a \in A\}$ – odległość punktu x od zbioru A ;
 $e(A, B) = \sup_{a \in A} dist(a, B)$;
 $h(A, B) = \max \{e(A, B), e(B, A)\}$ – metryka Hausdorffa;
 $P : T \rightsquigarrow X, P : T \rightarrow N(X)$ – multifunkcja ze zbioru T w podziory X
 $P_-(A) = \{t : P(t) \cap A \neq \emptyset\}$ – przeciwobraz ($z -$) zbioru A przez multifunkcję P ;
 $P_+(A) = \{t : P(t) \subset A\}$ – przeciwobraz ($z +$) zbioru A przez multifunkcję P ;
 $P(A) = \bigcup_{x \in A} P(x)$ – obraz zbioru A przez multifunkcję P ;
 $\sigma_A(x^*) = \sigma(x^*, A) = \sup \{x^*, x : x \in A\}$ – funkcja podparcia zbioru A ;
 $\sigma_P(t, x^*) = \sigma_{P(t)}(x^*)$ – funkcja podparcia multifunkcji $P(t)$;

REFERENCES

- [1] J.-P. Aubin, A. Celina, *Differential Inclusions* (Springer-Verlag, Berlin, Heidelberg, New York, 1984).
- [2] J.-P. Aubin, H. Frankowska, *Set-Valued Analysis* (Birkhäuser, Boston, Basel, Berlin, New York, 1984).
- [3] A. Bressan and G. Colombo, Extensions and selections of maps with decomposable values, *Studia Math.* 90 (1988), 69–86.
- [4] A. Fryszkowski, Teoria multifunkcji, w przygotowaniu.
- [5] A. Fryszkowski, *Fixed Point Theory for Decomposable Sets*, Kluwer, 2004.
- [6] D. Repovš and P.V. Semenov, *Continuous Selections of Multivalued Mappings*, Kluwer, 1998.
- [7] G. Beer, *Topologies on Closed and Closed Convex Sets*, Mathematics and Its Applications Vol. 268, Springer, 1993.
- [8] G. Beer, *On convergence of closed sets in a metric space and distance functions*, *Bull. Austral. Math. Soc.* 31 (1985), 421–432.
- [9] G. Beer, *On the compactness theorem for sequences of closed sets*, *Math. Balcanica* 16 (2002), 327–338.
- [10] G. Beer, *Metric spaces with nice closed balls and distance functions for closed sets*, *Bull. Australian Math. Soc.* 35 (1987), 81–96.
- [11] G. Beer, J. Rodríguez-López, *Topologies sequentially equivalent to Kuratowski-Painlevé convergence*, in: *Applied Topology: Recent progress for Computer Science, Fuzzy Mathematics and Economics*, 2010, pp. 7–13.
- [12] G. Beer, J. Rodríguez-López, *Topologies associated with Kuratowski-Painlevé convergence of closed sets*, *J. Convex Anal.* 17 (2010), 805–826.
- [13] E. Duke, K. Hall and R. Oberste-Vorth, *Changing time scales I: The continuous case as a limit*, *Proceedings of the Sixth WSEAS International Conference on Applied Mathematics*, WSEAS, Athens, 2004.
- [14] Z.M. Fang, S.J. Li, and K.L. Teo, *Painleve-Kuratowski convergences for the solution sets of set-valued weak vector variational inequalities*, *J. Inequal. Appl.* 2008.1 (2008), Article ID 435719.
- [15] P.E. Kloeden, *Upper semicontinuous dependence of pullback attractors on time scales*, *J. Difference Equ. Appl.* 12 (2006), 357–368.
- [16] K. Kuratowski, *Topology. Vol. I.*, Academic Press, 1966.
- [17] B. Lawrence, R. Oberste-Vorth, *Solutions of dynamic equations with varying time scales*, in: *Difference Equations, Special Functions and Orthogonal Polynomials* (2007), pp. 452–461.

- [18] R. Lucchetti, A. Torre, *Classical set convergences and topologies*, Set-Valued Analysis 2 (1994), 219–240.
- [19] T. Nogura, D. Shakhmatov, *When does the Fell topology on a hyperspace of closed sets coincide with the meet of the upper Kuratowski and the lower Vietoris topologies?*, Topology Appl. 70 (1996), 213–243.
- [20] R. Oberste-Vorth, *The Fell topology on the space of time scales for dynamic equations*, Adv. Dyn. Syst. Appl 3 (2008), 177–184.
- [21] R. Oberste-Vorth, *The Fell topology for dynamic equations on time scales*, Nonlinear Dyn. Syst. Theory 9 (2009), 407–414.
- [22] K. Deimling, *Multivalued Differential Equation* (Walter de Gruyter, Berlin, New York, 1992).